

***SERWIS
INFORMACYJNY***

***FEDERACJI
ZWIĄZKÓW
ZAWODOWYCH
PRACOWNIKÓW
KULTURY I SZTUKI***

Nr 10 (304)

FZZPKiS październik 2013 r.

SPIS TREŚCI:

1.	<i>Motto</i>	str.1
2.	- PROTEST przeciwko zmianom programowym w szkolnictwie muzycznym - MKiDN – zmiany są konieczne	str.2-3 str.4-6
3.	List ministerialny i deklaracja przyjęta po spotkaniu przedstawicieli bibliotek szkolnych i publicznych w MAiC	str.7-9
4.	OPZZ – propozycje odbudowy dialogu społecznego	str.10
5.	OPZZ – Sprawozdania z działalności PIP za 2012 r.	str.11-12
6.	Bibliotekarze Wałbrzycha do Prezydenta miasta	str.13-15
7.	UNI MEI Czy technologia jest dobra ?	str.16-17
8.	Wyrażamy satysfakcję, że Serwis Informacyjny Federacji ZZPKiS jest czytany przez członków NSZZ „Solidarność”	str.18-20
9.	Szkolenie dla młodych związkowców	str.21
10.	Notatka z Komisji ds. przyznawania nagród w szkolnictwie artystycznym ..	str.22
11.	<i>STO LAT biblioteki im. Bolesława Prusa – księgą pamięci kilku pokoleń zgierskiej społeczności</i>	str.23
12.	Jaki ma być status reprezentatywności związkowej?	str.24

Dokumenty:

- Informacja o projekcie budżetu państwa na 2014 r.
- Zapytania do związku (*Gazeta Prawna 17.10.2013r.*)
- Terminy mają wpływ na powiadomienie o zamiarze rozwiązania umowy o pracę (*Gazeta Prawna 17.10.2013r.*)

Serwis przeznaczony do użytku wewnętrznego związków członkowskich Federacji ZZPKiS

Strona internetowa <http://www.fzzpkis.pl> e-mail: federacja@fzzpkis.pl

Red. prowadzący: Jan Budkiewicz; współpraca: Urszula Wieczorek

00–871 Warszawa, ul. Żelazna 67 lok. 66

Telefony: Przew. 22 629 85 80, fax 22 628 90 39,

dz. fin. 22 621 43 81, dz. org. 22 621 80 51,

porady związkowe i prawne 22 621 80 51 lub 22 629 85 80

Konto bankowe: PKO Bank Polski SA XV Oddział Centrum

Nr 34 1020 1156 0000 7102 0060 1146

Nakład 150 egz. Oddano do druku 25.10.2013 r.

Wydawca: FZZPKiS; Przygotowanie do druku: Firma LEWMARK

*„Język kłamie głosowi,
a głos myślom kłamie”*

„Dziady” A. Mickiewicz

Sz. Pan
Bogdan Zdrojewski
Minister Kultury
i Dziedzictwa Narodowego

P R O T E S T

We wrześniu 2012 roku Ministerstwo Kultury i Dziedzictwa Narodowego przedstawiło koncepcję zmian w szkolnictwie artystycznym I i II stopnia, które mają obowiązywać od 2014 roku. Zaprezentowano nowe ramowe plany nauczania i rozpoczęto pilotaż w wybranych szkołach muzycznych.

Konsultacje społeczne ujawniły sprzeciw środowiska wobec projektowanych zmian. Krytyczne stanowisko potwierdziły także wyniki ewaluacji przeprowadzonej przez niezależnych ekspertów w szkołach muzycznych objętych pilotażem w roku szkolnym 2012/2013.

Sprzeciw budzi przede wszystkim koncepcja wprowadzenia podziału uczniów (po ukończeniu trzeciej klasy (drugiej działu młodzieżowego) szkoły muzycznej I st.) na dział instrumentalny i dział muzykowania zespołowego.

Kwalifikowanie uczniów na tak wczesnym etapie kształcenia i w konsekwencji ograniczenie ilości zajęć indywidualnej nauki gry na instrumencie w dziale muzykowania zespołowego, musi spowodować obniżenie poziomu nauczania. Rozwijanie umiejętności gry zespołowej jest bowiem uwarunkowane osiągnięciem zaawansowania gry indywidualnej. Po trzech (dwóch w dziale młodzieżowym) początkowych latach nauki, poziom umiejętności instrumentalnych, technicznych i muzycznych uczniów jest zbyt niski, aby zajęcia zespołu instrumentalnego zastąpiły indywidualne lekcje. **Zbiorowe lekcje gry na instrumentach, kolidują z istotą edukacji muzycznej – którą jest kształcenie indywidualne.** Wprowadzenie selekcji ograniczającej wymiar godzin indywidualnych lekcji gry zadecyduje o rozwoju i przyszłości wielu uczniów, uniemożliwi im dalszą edukację muzyczną.

Zadziwiający jest również projekt łączenia treści nauczania przedmiotów teoretycznych przy jednoczesnym zmniejszeniu wymiaru godzin kształcenia oraz likwidacji kluczowych dla przyszłego muzyka przedmiotów np. form muzycznych. Przedmiot Formy muzyczne, niezwykle istotny dla wszystkich specjalności, powinien zostać zaliczony do grupy zajęć obowiązkowych dla wszystkich uczniów. **Wdrożenie proponowanych zmian spowoduje ograniczenie zakresu przekazywanej wiedzy, brak komplementarności wykształcenia, doprowadzi do obniżenia poziomu kształcenia i redukcji zatrudnienia nauczycieli.**

Pomimo trwających przez rok konsultacji społecznych, zgłoszenia wielu uwag i zastrzeżeń przez doświadczonych nauczycieli szkół artystycznych, na Ogólnopolskiej Konferencji dla Kadry Zarządzającej i Nauczycieli Szkół Artystycznych (27/28 września w Warszawie) nowy plan nauczania zaprezentowano w niezmienionej formie. Zapowiadane przez Departament Szkolnictwa Artystycznego modyfikacje projektu po konsultacjach społecznych nie zostały uwzględnione.

Protestujemy przeciwko arogancji urzędników MKiDN, dla których rzeczowe uwagi praktyków i teoretyków szkolnictwa muzycznego nie mają znaczenia; protestujemy przeciwko woli rządzących, aby obniżyć poziom nauczania kolejnych pokoleń uzdolnionych dzieci i młodzieży.

Z poważaniem

Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

- Jerzy Wenderlich
Wicemarszałek Sejmu RP
- Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego przy MKiDN
- Centrum Edukacji Artystycznej
- Centrum Edukacji Nauczycieli Szkół Artystycznych
- Związek Nauczycielstwa Polskiego
- Instytut Muzyki i Tańca

**MINISTERSTWO KULTURY
I DZIEDZICTWA NARODOWEGO**

Podsekretarz Stanu

Monika Smoleń

DEK/4572/13

Warszawa, 14.10.2013 r.

Pan Jan Budkiewicz

Przewodniczący Federacji Związków

Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki

Szanowny Panie Przewodniczący,

w związku z pismem o sygn. FED/679/013 z dnia 7 października br., uprzejmie proszę o przyjęcie następujących wyjaśnień

Zmiany w podstawach programowych szkół artystycznych są konieczne, wynika to nie tylko z obowiązku jaki nakłada na Ministra ustawa o systemie oświaty (nakazująca wprowadzenie od 1.09.2014 r. opisu efektów kształcenia w kategoriach wiedzy, umiejętności i kompetencji indywidualnych i społecznych), obniżenia wieku obowiązku szkolnego, niżu demograficznego ale także wyzwań dzisiejszych czasów, w których tempo przemian społecznych oraz ekspansja nowych technologii muszą znaleźć swoje odzwierciedlenie w systemie kształcenia artystów. Dodatkowo Strategia Rozwoju Kapitału Społecznego przyjęta przez Rząd wskazuje na konieczność zwiększenia w procesie edukacji roli pracy zespołowej i współdziałania uczniów.

W szkołach muzycznych I stopnia prowadzonych przez MKiDN i samorządy kształcą się obecnie ponad 46 tysięcy uczniów. Chociaż najważniejszym aspektem kształcenia w szkole muzycznej I stopnia jest przygotowanie do kontynuowania nauki w szkole muzycznej II stopnia, nie można jednak przez to pomijać umuzykalniającej roli szkoły, która nie jest jeszcze szkołą zawodową. Badania ewaluacyjne szkół pilotażowych prowadzone przez zespół ekspercki działający przy IMIT potwierdzają różnorakie pojmowanie misji szkoły: od szkoły „mistrzowskiej” nakierowanej niemal wyłącznie na przygotowywanie uczniów do kontynuowania edukacji artystycznej, po szkołę, której kształcenie nakierunkowane zawodowo współgra z szeroko pojętym umuzykalnianiem.

Jak wskazuje *Raport o stanie szkolnictwa i stopnia* przygotowany przez IMIT, tylko około 25% uczniów szkół I stopnia kontynuuje naukę w szkole muzycznej II stopnia. Ponadto wielu uczniów (ponad 20%) rezygnuje z nauki w szkole muzycznej I stopnia (co w dużej mierze wynika z nadmiernego obciążenia powstałego z łączenia obowiązku kształcenia ogólnego z nauką w szkole muzycznej). Nowe rozwiązania proponowane przez MEN jeszcze bardziej zwiększają obciążenie ucznia, co podnosi ryzyko rezygnacji z nieobowiązkowej edukacji artystycznej. W świetle powyższego proponowane przez MKiDN rozwiązania mają swoje uzasadnienie, prowadzą bowiem do:

1. odciążenia ucznia poprzez zmniejszenie liczby godzin zajęć obowiązkowych (z 35 i 1/3 do 30 i 1/3 w wymiarze tygodniowym - cykl 6-letni oraz z 26 i 1/3 do 22 i 1/3 w cyklu 4-letnim),
2. zachowania szczególnej troski o najzdolniejszych uczniów, dla których jest możliwość zwiększenia wymiaru zajęć z przedmiotu głównego,
3. zwiększenie autonomii dyrektorów szkół poprzez pozostawienie w ich dyspozycji godzin wygoszparowanych w wyniku zmian wynikających z pkt. 1, które mogą być wykorzystane na dodatkowe zajęcia wymienione w pkt 2. lub zwiększenie wymiaru zajęć wynikających z ramowego planu nauczania.

Proponowane zmiany zwiększają także elastyczność w kształtowaniu siatki godzin i pozwalają lepiej dopasować cykl kształcenia do sylwetki, oczekiwań i aspiracji ucznia oraz możliwości szkoły. Ponadto, w zdecydowanej większości opierają się na rozwiązaniach stosowanych od lat z sukcesem w wielu szkołach.

Niestety nie mogę zgodzić się z Pana opinią o arogancji urzędników, którzy jak Pan twierdzi przygotowali proponowane rozwiązania. Wszystkie rozwiązania były konsultowane zarówno ze środowiskiem szkół jak i uczelni artystycznych. Od zesłorocznej konferencji odbyło się kilkanaście spotkań z ekspertami, z których można m.in. wymienić:

- dziewięć spotkań z środowiskami wszystkich uczelni muzycznych,
- spotkanie z Konferencją Rektorów Uczelni Artystycznych,
- spotkania z Radą ds. Szkolnictwa Artystycznego,
- spotkanie z Międzyuczelnianą Katedrą Kształcenia Słuchu,
- spotkanie z dyrektorami największych szkół muzycznych II stopnia,
- spotkanie z dziekanami wydziałów edukacji muzycznej wszystkich uczelni muzycznych,
- spotkanie z wokalistami i dyrektorami szkół, w których prowadzona jest specjalność wokalistyka,
- spotkanie z przedstawicielami muzyki jazzowej i rozrywkowej, muzyki dawnej oraz dyrektorami szkół, w których na zasadach eksperymentu prowadzone są w/w specjalności,
- spotkanie z wykładowcami i nauczycielami rytmiki,
- spotkania z dyrektorami i nauczycielami szkół pilotażowych.

Podczas spotkań eksperckich oraz w konsultacjach elektronicznych zgłaszano wiele uwag od bardzo krytycznych, po entuzjastycznie aprobujące proponowane zmiany. **Wypracowane rozwiązanie jest kompromisem uwzględniającym różne stanowiska.**

Ponadto, w 2012 roku proponowane zmiany zostały skonsultowane z instytucjami takimi jak m.in. Konferencja Rektorów Uczelni Artystycznych, Polska Rada Muzyki, Związek Kompozytorów Polskich, Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego oraz Instytut Muzyki i Tańca. **Żadna z przedstawionych przez w/w instytucje opinii nie neguje zasadniczego kierunku zaproponowanych zmian.**

W przygotowaniu propozycji podstaw programowych dla szkół artystycznych brało udział 232 ekspertów, na ich czele stali doświadczeni dyrektorzy wyróżniających się szkół. Eksperti podczas trzydniowych zjazdów opracowali podstawy programowe wszystkich przedmiotów artystycznych nauczanych we wszystkich typach szkół, które następnie zostały poddane niezależnej recenzji. Wśród prawie setki recenzentów, większość stanowili wybitni przedstawiciele uczelni artystycznych. Projekt podstaw został w czerwcu upubliczniony na stronie internetowej MKiDN, a do szkół zostały wysłane pisma zachęcające do konsultacji i zgłaszania uwag. Podsumowanie uwag miało miejsce na konferencji 27-28 września br.

Nie mogę się również zgodzić ze stwierdzeniem o „zastąpieniu zajęć indywidualnych zespołowymi” oraz z tym, że „zbiorowe lekcje gry na instrumentach kolidują z istotą edukacji muzycznej”. **Nigdy nie przedstawiano propozycji zastąpienia zajęć indywidualnych zespołowymi** - lekcje indywidualne będą się odbywać również, gdy uczeń wybierze dział muzykowania zespołowego. Zajęcia z gry zespołowej są dopełnieniem procesu edukacji muzycznej w zakresie gry na instrumencie i jako takie od lat obecne są w szkołach I stopnia. Ponadto **proponowane zmiany nie wprowadzają obowiązku prowadzenia w każdej szkole działu muzykowania zespołowego i działu instrumentalnego, a jedynie dają taką możliwość**. Jeżeli decyzją szkoły będzie nie wprowadzanie działu muzykowania zespołowego, szkoła będzie prowadzić wyłącznie dział instrumentalny.

Jednocześnie chcę jeszcze raz wyraźnie podkreślić, że proponowane zmiany nie zmierzają do redukcji zatrudnienia nauczycieli w szkołach artystycznych. Łączenie treści przedmiotów ogólnomuzycznych nie jest nowym pomysłem - treści obecnego *kształcenia słuchu* i *audycji muzycznych* były nauczane jako jeden przedmiot *umuzycznienie* (w mniejszej zresztą od obecnej liczbie godzin), natomiast *rytmika* i *kształcenie słuchu* już dzisiaj w wielu szkołach jest realizowane łącznie. Uwagi zgłaszane przez ekspertów w procesie konsultacji, a dotyczące wiodącej roli kształcenia słuchu oraz nauczania kompetencji słuchowych w kształceniu muzyków znalazły swoje odbicie w podstawie programowej w/w przedmiotów. **Zmniejszenie liczby obligatoryjnych godzin realizowanych przez ucznia** (w porównaniu do sumy godzin rozdzielnie realizowanych przedmiotów) **rekompensowane jest zmniejszeniem liczebności grup na tych zajęciach oraz wprowadzeniem w klasach I-III drugiego przedmiotu ogólnomuzycznego zespół, który jak pokazuje przykład szkół pilotażowych, najczęściej jest realizowany jako zespół rytmiczny.** *Rytmika z kształceniem słuchu* i *zespół* realizowane są w identycznej liczbie godzin jak obecnie *rytmika* i *kształcenie słuchu*. Zmniejszając liczbę godzin obligatoryjnych realizowanych przez ucznia zaproponowano rozwiązania, które pomogą zwiększyć ich efektywność (mniejsze grupy), rozszerzyć ofertę edukacyjną szkoły (więcej przedmiotów do wyboru - moduły rozszerzające). Ponadto pozostałe ze zmniejszenia obligatoryjnych godzin realizowanych przez wszystkich uczniów godziny pozostawione są w systemie jako tzw. godziny do dyspozycji dyrektora, który może przeznaczać je na dodatkowe zajęcia dla uczniów najzdolniejszych, bądź też zwiększyć liczbę godzin zajęć wynikających z ramowych planów. Zmniejszenie liczby obligatoryjnych zajęć realizowanych przez uczniów nie oznacza zatem mniejszej liczby godzin pracy nauczycieli. Zaznaczam, że w żadnej ze szkół pilotażowych nie wystąpiła konieczność redukcji zatrudnienia nauczycieli przedmiotów ogólnomuzycznych. Ponadto ewaluacja pilotażu oraz wykonane przez szkoły pilotażowe symulacje potwierdzają, że wprowadzenie zmian nie wymaga zmniejszenia liczby etatów nauczycieli zarówno w szkole muzycznej I jak i II stopnia.

Do wiadomości:

Jerzy Wenderlich, Wicemarszałek Sejmu RP
Rada ds. Szkolnictwa Artystycznego przy MKiDN
Centrum Edukacji Artystycznej
Centrum Edukacji Nauczycieli Szkół Artystycznych
Związek Nauczycielstwa Polskiego
Instytut Muzyki i Tańca
KKNSZZ Solidarność
Związki Członkowskie FZZPKiS

z poważaniem

(M. Smoleń)

Warszawa, dnia 11 września 2013

RZECZPOSPOLITA POLSKA
MINISTERSTWO ADMINISTRACJI
I CYFRZACJI

PODSEKRETARZ STANU

Magdalena Mlochowska

Pan Jan Budkiewicz
Przewodniczący
Federacji Związków
Zawodowych Pracowników
Kultury i Sztuki

Szanowny Panie Przewodniczący

W odpowiedzi na Pański list z 28 sierpnia 2013 roku uprzejmie informuję, że zespół roboczy zajmujący się problematyką bibliotek szkolnych i ich współpracy z bibliotekami publicznymi wypracował „Wstępny projekt założeń programu pełniejszego wykorzystania potencjału bibliotek szkolnych w obliczu nowych technologii informacyjno-komunikacyjnych”. Nastąpiło to podczas ostatniego spotkania zespołu, które odbyło się 9 lipca 2013.

Następne kroki będą mogły być podjęte po zakończeniu uzgodnień pomiędzy Ministerstwem Administracji i Cyfryzacji, Ministerstwem Rozwoju Regionalnego i Komisją Europejską co do ostatecznego kształtu założeń Programu Operacyjnego Polska Cyfrowa (POPC), które mogą potrwać do końca bieżącego roku. Po ich zakończeniu nastąpi faza przygotowywania tzw. „uszczegółowienia” POPC, kiedy to „Wstępny projekt założeń...” będzie mógł być wykorzystany jako wkład do uszczegółowienia. W zależności od ostatecznego kształtu założeń POPC, „Wstępny projekt założeń...” może podlegać modyfikacjom dla zachowania spójności w ramach POPC i uniknięcia późniejszego odrzucenia na etapie akceptacji przez MRR i KE.

Minister Michał Boni 22 sierpnia br. podczas spotkania z grupą bibliotekarzy wysłuchał opinii uczestników na temat proponowanych zapisów POPC i udziału bibliotek w realizacji zadania podnoszenia umiejętności cyfrowych obywateli, jednego z 3 filarów programu. Komunikat z tego spotkania można znaleźć na witrynie MAC <https://mac.gov.pl/dzialania/po-pc-i-siec-bibliotek-jak-wspierac-umiejtnosci-cyfrowe-obywateli/>.

Dalsze spotkania zespołu będą zwoływane w zależności od postępu ustaleń (MAC-MRR-KE) i potrzeby modyfikacji przygotowanych „Wstępnych założeń”, o czym Państwa będziemy informować.

z poważaniem
M. Mlochowska

DEKLARACJA

*przyjęta po spotkaniu przedstawicieli bibliotek szkolnych i publicznych
z Ministrem Administracji i Cyfryzacji 22 sierpnia 2013 roku.*

Dokonujący się gwałtowny rozwój technologii informacyjno-komunikacyjnych istotnie wpływa na obraz życia publicznego, zmienia relacje obywatel-instytucje, a jednocześnie tworzy bezprecedensowe możliwości wyrównywania szans rozwoju indywidualnego i grupowego.

Niski w skali kraju i silnie zróżnicowany pomiędzy miastami i obszarami wiejskimi stopień wykorzystania technologii cyfrowych rodzi zjawisko wykluczenia cyfrowego, tworzy nowe podziały społeczne, a w konsekwencji obniża tempo i jakość procesów modernizacyjnych zachodzących w Polsce. Diagnozowane są też nowe bariery w dostępie do Internetu: coraz rzadziej wynikają one z przyczyn ekonomicznych, a coraz częściej – psychologicznych i kompetencyjnych. Wykluczenie cyfrowe w Polsce jest niezwykle poważnym problemem, a jego systemowe ograniczenie stanowi ogromne wyzwanie, które można jedynie porównywać z procesem upowszechniania umiejętności czytania i pisania na przełomie XIX i XX wieku.

Według wyników Diagnozy Społecznej 2013 główną przyczyną niekorzystania z Internetu jest niedostrzeżenie potrzeby korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych. Ograniczanie wykluczenia cyfrowego wymaga więc nie tylko fizycznego udostępnienia Internetu, lecz także wywołanie społecznego „popytu” na korzystanie z nowoczesnych technologii w środowiskach wykluczonych i zapewnienie im stałego wsparcia.

W trudnym procesie dochodzenia do optymalnych modeli podnoszenia umiejętności cyfrowych i instytucjonalnych narzędzi ich wdrażania, jest miejsce dla bibliotek publicznych i szkolnych. Jest ich łącznie ponad 20.000. Biblioteki publiczne, powiązane w trójstopniową sieć, są mocno zakorzenione w przestrzeni społecznej kraju, apolityczne i silnie powiązane ze środowiskiem lokalnym. Są wszędzie: w gminach, sołectwach, w małych miasteczkach, na osiedlach i w dzielnicach miast.

Jako jedyne oferujące bezpłatne usługi, w pełni demokratyczne instytucje mające bliskie relacje z mieszkańcami cieszą się bardzo wysokim poziomem zaufania społecznego, co pozwala im pełnić rolę miejsca sprzyjającego edukacji formalnej i nieformalnej, kontaktom międzyludzkim i tworzeniu kapitału społecznego. Z kolei biblioteki szkolne, obejmujące swoim wpływem wszystkich młodych obywateli, mogą zapewnić im solidne podstawy kompetencji cyfrowych i informacyjnych. Mogą też otwierać się na potrzeby okolicznych mieszkańców, udostępniając im miejsce, technologię i kompetentnego przewodnika w osobie bibliotekarza szkolnego.

Trwające właśnie przygotowania programów operacyjnych dla nowej perspektywy budżetowej funduszy europejskich na lata 2014-2020 tworzą sprzyjające i niepowtarzalne warunki, aby ustanowić trwały mechanizm podnoszenia umiejętności cyfrowych przez całe życie, wykorzystujący istniejące zasoby instytucjonalne, takie jak: publiczne punkty dostępu do internetu, środowisko „Latarników”, czy właśnie biblioteki. Sieć bibliotek, także ze względu na jej trwałość, jest wręcz modelowym narzędziem do tworzenia takiego systemowego rozwiązania. Bibliotekarze potwierdzają gotowość pełnego wykorzystania potencjału instytucjonalnego i kadrowego oraz możliwości sieciowych bibliotek do systemowego i efektywnego poszerzenia pełnionych przez nie funkcji poprzez realizację działań na rzecz podnoszenia umiejętności cyfrowych obywateli. Potencjał ten będzie mógł być w pełni wykorzystany do wywołania modernizacyjnego impulsu cyfrowego w skali całego kraju.

Powodzenie takiego strategicznego przedsięwzięcia (pod roboczym hasłem „Umiejętności dla przyszłości”), którego zasięg wykracza znacznie poza kompetencje jednego resortu, będzie wymagało zastosowania sprawdzonych, oryginalnych metod szkoleniowych, dostaw sprzętu ICT, a także podjęcia przez MAiC i Lidera Cyfryzacji wysiłków na rzecz ustanowienia skutecznego modelu współpracy z administracją publiczną szczebla gminnego, wojewódzkiego i centralnego.

PROPOZYCJE OPZZ w trakcie konferencji „Dialog społeczny – nowe otwarcie”

W trakcie odbywającej się w dniu 10 października 2013 r. w Centrum Partnerstwa Społecznego „Dialog” w Warszawie konferencji „Dialog społeczny – nowe otwarcie”, dotyczącej nowej formuły dialogu społecznego w Polsce, przewodniczący OPZZ Jan Guz przedstawił uczestnikom poniższe „Propozycje OPZZ w zakresie odbudowy dialogu społecznego”.

Warszawa, 10.10.2013 r.

Sekretarz Prasowy OPZZ - Grzegorz Ilka

PROPOZYCJE OPZZ W ZAKRESIE ODBUDOWY DIALOGU SPOŁECZNEGO

1. Nową płaszczyzną dialogu społecznego w Polsce powinien się stać Komitet Społeczno-Ekonomiczny przy Prezesie Rady Ministrów.
2. Komitet Społeczno-Ekonomiczny powinien być instytucją wypracowującą źródła prawa, w tym umowy społeczne, paktów i układy zbiorowe pracy.
3. Komitet Społeczno-Ekonomiczny powinien otrzymać prawo (pośredniej) inicjatywy ustawodawczej – Rada Ministrów byłaby zobowiązana do rozpatrzenia wniosków legislacyjnych Rady.
4. Należy wprowadzić zasadę uzgadniania z Komitetem Społeczno-Ekonomicznym projektów ustaw dotyczących spraw o dużym znaczeniu społeczno-gospodarczym, przygotowywanych przez instytucje władzy wykonawczej, mających prawo do inicjatywy ustawodawczej.
5. Funkcja przewodniczącego Komitetu Społeczno-Ekonomicznego powinna być pełniona rotacyjnie przez przewodniczących reprezentatywnych organizacji związkowych zawodowych i organizacji pracodawców, a ze strony rządowej przez premiera lub wicepremiera.
6. Powinien zostać wprowadzony obowiązek corocznego przyjmowania przez Komitet Społeczno-Ekonomiczny raportu o stanie dialogu społecznego i pracy, a następnie jego prezentacja, przez przewodniczącego, na forum plenarnym Sejmu; w przypadku braku zgody co do treści raportu przez którąś ze stron, miałby on prawo do zdania odrębnego, wraz z wystąpieniem w Sejmie.
7. Komitet Społeczno-Ekonomiczny powinien otrzymać zaplecze eksperckie, w skład którego wchodziłby Instytut Pracy i Spraw Socjalnych i CPS „Dialog”.
8. Członkowie Prezydium Komitetu Społeczno-Ekonomicznego powinni mieć prawo uczestnictwa w posiedzeniach Komitetu Stałego Rady Ministrów z prawem głosu, podczas rozpatrywania projektów aktów prawnych, będących przedmiotem prac Komitetu Społeczno-Ekonomicznego.
9. Prace Komitetu Społeczno-Ekonomicznego powinny być jawne.
10. Należy przywrócić kontrolę organizacji partnerów społecznych nad Funduszem Pracy i Funduszem Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych.

Wnioski Rady OPZZ

z dnia 25 września 2013 roku

**w sprawie oceny: Sprawozdania z działalności Państwowej Inspekcji Pracy za 2012r.
oraz współdziałania organizacji związkowych zrzeszonych
w Ogólnopolskim Porozumieniu Związków Zawodowych z Państwową Inspekcją Pracy
w obszarze ochrony pracy**

Rada OPZZ zapoznała się ze sprawozdaniem Głównego Inspektora Pracy z działalności Państwowej Inspekcji Pracy w 2012 roku uwzględniając realizację „Porozumienia z dnia 26 lutego 2007 roku pomiędzy Państwową Inspekcją Pracy i Ogólnopolskim Porozumieniem Związków Zawodowych w sprawie zasad współdziałania w zakresie ochrony pracy”.

Po analizie sprawozdania oraz przeprowadzonej dyskusji - Rada OPZZ stwierdza, co następuje:

OCENA SPRAWOZDANIA PIP za 2012 rok

W 2012 roku inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy przeprowadzili 89,9 tys. kontroli u 68,9 tys. pracodawców i innych podmiotów, na rzecz których pracę świadczyło 3,6 mln osób.

Analiza wyników kontroli ujawnia wciąż wiele znaczących nieprawidłowości w obszarze prawnej ochrony pracy, które Rada OPZZ uznaje za szczególnie niepokojące:

- 1) nadal największym problemem jest naruszanie przepisów w zakresie **niewypłacania wynagrodzeń za pracę** (17%), nieterminowego wypłacania wynagrodzeń (20%), niewypłacania za pracę w godzinach nadliczbowych (31%), niewypłacania należnego ekwiwalentu za urlop wypoczynkowy (30%), niewypłacania dodatkowego wynagrodzenia za pracę w porze nocnej (20%), niewypłacania odprawy z tytułu rozwiązania stosunku pracy z przyczyn niedotyczących pracownika (26%), niewypłacania odszkodowania za skrócony okres wypowiedzenia (11%);
- 2) **wzrasta liczba pracodawców**, u których inspektorzy stwierdzili różnego rodzaju **naruszenia przepisów dotyczących wynagrodzeń i innych świadczeń** (2012r. - 17 538 pracodawców, 2011 r. - 16 797 pracodawców, 2010 - 17 176 pracodawców) w tym: niewypłacanie wynagrodzenia (2012r. - 2 947 pracodawców, 2011 r. - 2 714 pracodawców, 2010r. - 3 053 pracodawców) czy nieterminowość wypłaty wynagrodzenia (2012r. - 5 127 pracodawców, 2011r. - 4 906 pracodawców, 2010 - 4 757 pracodawców);
- 3) **wzrasta liczba decyzji** inspektorów pracy nakazujących wypłatę świadczeń pieniężnych oraz kwot tych świadczeń: 2012r. - 10 063 decyzje (na kwotę 230,1 mln zł), 2011r. - 8 149 decyzje (na kwotę 138,8 mln zł), 2010 - 9 377 decyzji (na kwotę 180,6 mln zł);
- 4) wciąż wysoka skala nieprawidłowości w zakresie **przepisów o czasie pracy** (prowadzenia ewidencji czasu pracy - 45,6%, określania systemów i rozkładów czasu pracy - 51,5%, zapewnienia dni wolnych wynikających z okresów rozliczeniowych - 36,3%);
- 5) systematyczny wzrost stwierdzonych naruszeń przepisów dotyczących **zawierania umów cywilnoprawnych**, w warunkach, w których powinna być zawarta umowa o pracę (w 2012r. zakwestionowano 16% kontrolowanych pod tym kątem umów, w 2011 r. - 13%, w 2010r. -10%, w2009r.-7%);

- 6) wzrost skali nieprawidłowości w zakresie **nieopłacania składek na Fundusz Pracy** (w 2012r. - składki nie zostały opłacone za 48,9 tys. osób na kwotę 15,7 mln zł, w 2011 r. - za 37,5 tys. osób na kwotę 10 mln zł);
- 7) olbrzymia i wzrastająca skala **wykroczeń przeciwko prawom pracownika** (ponad 88,6 tys. wykroczeń, w 2011r. - 83,692 tys., 2010 - 87,975 tys.), głównie w zakresie: przygotowania do pracy - 22,8 tys., wynagrodzenia za pracę i innych należności ze stosunku pracy - 16,3 tys., czasu pracy - 8,3 tys., stanowiska i procesów pracy - 7,1 tys., maszyn i urządzeń technicznych - 6,4 tys., legalności zatrudnienia - 5,7 tys., czynników szkodliwych i uciążliwych - 4,5 tys., stosunku pracy - 4,3 tys., urządzeń i instalacji energetycznych - 2,7 tys., obiektów i pomieszczeń pracy - 1,5 tys.
- 8) wzrost liczby **skarg pracowniczych** (w 2012r. -44,3 tys., w 2011 r. -41,7 tys., w 2010 - 42,7 tys.); utrzymujący z tendencją do wzrostowego odsetek podmiotów, u których inspektorzy pracy ujawnili **nielegalne zatrudnienie lub inną nielegalną pracę zarobkową** (w 2012r. - 18,8%, w 2011 -18,1%) jak też różnego rodzaju nieprawidłowości w zakresie przepisów ustawy o promocji zatrudnienia i instytucjach rynku pracy (w 2012r - u 52% podmiotów, w 2011 r. - u 50% podmiotów, w 2010 - u 47% podmiotów);
- 9) wciąż wysoki **odsetek umarzanych postępowań i odmów wszczęcia postępowania przez prokuratury**, w związku z kierowanymi przez Państwową Inspekcję Pracy zawiadomieniami o podejrzeniu popełnienia przestępstwa (spośród 987 zawiadomień, zostało wszczętych zaledwie 204 postępowania, w 120 przypadkach prokuratura odmówiła wszczęcia postępowania, 294 postępowania umorzono, a zaledwie 177 aktów oskarżenia skierowano do sądów). Porównywalna tendencja występowała w 2011 roku.
- 10) niepokojący wzrost odsetka **poszkodowanych w wypadkach przy pracy**, zatrudnionych na innej podstawie niż stosunek pracy: w 2012 r. - 13,5% poszkodowanych, w 2011 r. - 12,9%, w 2010 r. -10,9%. Od ponad 3 lat utrzymuje się tendencja, że co trzeci wypadek zdarza się w zakładzie zatrudniającym do 9 pracowników, podobnie jak udział poszkodowanych w wypadkach ze względu na staż pracy (do 1 roku - ponad 40% poszkodowanych).
- 11) Za bardzo niepokojącą i najczęściej występującą nieprawidłowość w postępowaniu powypadkowym (aż w 44,5% kontrolowanych zakładów) należy uznać **nieustalenie przyczyn w ogóle lub ustalenie nie wszystkich przyczyn wypadku przy pracy**.
- 12) wciąż znaczne naruszenia przez pracodawców przepisów w zakresie **bezpieczeństwa i higieny pracy** dotyczące w szczególności: oceny ryzyka zawodowego (w co drugim kontrolowanym zakładzie), kontroli obiektów i pomieszczeń pracy (co czwarty kontrolowany), przygotowania do pracy i szkoleń pracowników w dziedzinie bhp (w większości kontrolowanych).

Wyżej wymienione naruszenia przepisów w zakresie prawnej ochrony pracy, stanowią zdaniem Rady OPZZ najważniejsze obszary, w których konieczna jest kontynuacja i wzmoczenie działalności kontrolno - prewencyjnej Państwowej Inspekcji Pracy.

Wałbrzych 21.10.2013 r.

Pan Roman Szełemej
Prezydent
Miasta Wałbrzycha

Szanowny Panie Prezydencie!

Zarząd Związku Zawodowego Pracowników Bibliotek Publicznych Ziemi Wałbrzyskiej oraz Zarząd Koła Stowarzyszenia Bibliotekarzy Polskich w Wałbrzychu po raz kolejny zwracają się z prośbą o zwiększenie dotacji dla Powiatowej i Miejskiej Biblioteki Publicznej „ Biblioteki pod Atlantami”⁹ w Wałbrzychu w celu podniesienia pensji jej pracownikom oraz zapewnienia prawidłowego funkcjonowania naszej instytucji,

Pragniemy podkreślić, że nasza kadra to wysoce wykształceni specjaliści w dziedzinie bibliotekarstwa, którzy posiadają wykształcenie wyższe bądź specjalistyczne wykształcenie pomaturalne, Większość załogi stanowią pracownicy ze stażem ponad dziesięcioletnim, doświadczeni fachowcy wykonujący nie tylko codzienną, nie zawsze widoczną na pierwszy rzut oka, pracę bibliotekarza, ale również wychodzący do mieszkańców z bogatą ofertą kulturalną. Każdy dział i filia prócz wypożyczania oferuje miastu usługi powiązane ze swoim profilem. Książka jest dla nas, tylko i aż, wstępem i pretekstem do wszechstronnej pracy,

Niestety w ciągu ostatnich lat tylko w 2010 r. otrzymaliśmy 2,5 % podwyżkę płac, która i tak była niższa niż stopień inflacji, który wynosił 3,1 % (różnica wynosi 0,6 %), W latach 2008 do lipca 2013 stopień inflacji wynosił;

w lipcu 2013 roku -1,1%

w 2012 roku -3,7%

w 2011 roku - 4,3 %

w 2010 roku - 3,1 %

w 2009 roku - 3,5 %

w 2008 roku - 3,3 %

Suma tych wskaźników to 19% inflacji, a nasza podwyżka w 2010 r. to zaledwie 2,5 % w ciągu tych 6 lat.

Liczby te wskazują, że bibliotekarce naprawdę pracują z głodowe pensje, które od lat stoją niemal w miejscu,

Podkreślamy, że ani w roku 2011, ani w 2012, ani w 2013 nie otrzymaliśmy żadnych podwyżek,

W związku z tym jako załoga żyjemy w niepewności niejednokrotnie na granicy minimum socjalnego, ponieważ nasze pensje nie wystarczają na życie, Jest to sytuacja bardzo upokarzająca, że pracownicy z wyższym wykształceniem z wieloletnim stażem pracy,

pracując uczciwie, rzetelnie i kreatywnie nie są w stanie utrzymać ani siebie ani swoich rodzin.

Czujemy, że bibliotekarze w Wałbrzychu są wyrzuceni na ekonomiczny margines.
Najniższe wynagrodzenie w kraju wynosiło:

2008 roku - 1126 (brutto)
2009 roku - 1276 zł
2010 roku - 1317 zł
2011 roku - 1386 zł
2012 roku - 1500 zł
2013 roku - 1600 zł

W 2014 roku to wynagrodzenie wzrośnie do kwoty 1680 zł

W związku z tym osoby z najniższym wynagrodzeniem, które rozpoczynają pracę w każdym innym miejscu z mocy prawa mają co roku podwyżkę. Natomiast bibliotekarze z wieloletnim stażem jej nie otrzymują, jeśli pan prezydent nie zwiększy dotacji dla biblioteki,

W konsekwencji doprowadzi to tego, że wykształcony bibliotekarz będzie pracował za pensję osoby sprzątającej.

Przykładowe wynagrodzenie pracownika w „Bibliotece pod Aliantami” wynosi w 2013 roku

osoby z obsługi	1600 zł
młodsze bibliotekarza	1662 zł
bibliotekarza	1698 zł
starsze bibliotekarza	1930 zł

Po 23 latach pracy w bibliotece pracownik z wyższym wykształceniem kierunkowym na stanowisku kustosa otrzymuje 1651 zł pensji zasadniczej + 20 % dodatku stażowego czyli 1981 zł brutto, a na życie dostaje 1452 zł.

Panie Prezydencie!

Proszę nam odpowiedzieć jak przeżyć i utrzymać rodziny za tak niskie pensje?

W 2014 roku najniższe wynagrodzenie w kraju wyniesie 1680 zł brutto, Jeśli biblioteka nie otrzyma zwiększonej dotacji na podwyżkę pensji swoich pracowników to nasze zarobki po raz kolejny będą stały w miejscu, i tak ten cytowany kustosz po 24 latach pracy otrzyma nadal 1981 zł brutto, czyli zaledwie 301 zł więcej niż najniższa krajowa pensja.

Jak z tego wynika bibliotekarze w Wałbrzychu żyją w ubóstwie, biedzie i nędzy. To nie jest płacz sfrustrowanych kobiet, ale apel o GODNĄ ZAPŁATĘ ZA UCZCIWĄ WIELOLETNIĄ PRACĘ.

Panie Prezydencie!

OD 2008 CZYLI PRZEZ 6 LAT PENSJA ZASADNICZA CYTOWANEGO KUSTOSZA WZROSŁA O CAŁE 41 ZŁOTYCH NATOMIAST NAJNIŻSZA PENSJA W KRAJU WZROSŁA O 474 ZŁOTYCH.

Uważamy, że naszą pracą zasłużyliśmy na podwyżki płac, bowiem długotrwałe życie na granicy minimum socjalnego nie jest godnym, ale głodowym przetrwaniem. Taka sytuacja niestety trwa od kilku lat. Wykształcona i wysoce wykwalifikowana załoga będzie zmuszona do zmiany pracodawcy. "Uciekanie" pracowników może doprowadzić do zmniejszenia rangi naszej instytucji. Co roku w maju obchodząc Dzień Bibliotekarza miło nam słyszeć o tym, że naszą pracą u podstaw spełniamy misję wobec każdego pokolenia mieszkańców naszych okolic, ale niestety ani tymi słowami, ani pochwałami nie zapłacimy naszych rachunków, nie nakarmimy naszych dzieci i nie utrzymamy naszych rodzin,

Biorąc pod uwagę powyższe fakty jeszcze raz apelujemy o zwiększenie dotacji dla naszej instytucji na godne podniesienie płac w 2014 roku.

Do wiadomości:

- Dyrektor Pi MBP „Biblioteki pod Atlantami”
- Rada Miasta Wałbrzycha
- Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki w Warszawie

(-) 5 podpisów odręcznych

Czy technologia jest dobra ?

Czy technologia jest korzystna dla osiągnięcia prawidłowej równowagi między pracą a życiem?

Rozważamy za i przeciw.

Stwierdzono, że **pod koniec obecnego roku** ilość mobilnych urządzeń internetowych przewyższy ilość ludzi. **Będzie więcej smartfonów, tabletów połączonych z Internetem i monitorów, niż ludzi na naszej planecie.** Prognoza ta jest szczególnie zdumiewająca, gdy pomyślimy, że 3G ma dopiero ponad 10 lat.

Rośnie również różnorodność urządzeń mogących łączyć się z Internetem. Sergy Brin z Google używał okularów, które pozwalały użytkownikom używać Internetu. Należy oczekiwać, że Apple wylansuje „smartwatch”. Jeśli nie musimy nawet sięgać do kieszeni po telefon, aby sprawdzić maile, lub użyć Internetu, trudniej będzie pozostać poza nim.

Pozytywne czy negatywne ?

Wiemy wszyscy z codziennego życia, że tablety i smartfony zmieniły sposób pracy ludzi, ale czy pomogły nam kierować równowagą między pracą a naszym życiem prywatnym ?

W badaniach przeprowadzanych w Hongkongu, respondenci wskazywali na pozytywne i negatywne skutki wpływu technologii na równowagę między pracą a życiem prywatnym. Tylko 15,4% oceniło go pozytywnie, a 42,7 % negatywnie. Głównie uskarżano się na to, że ludzie czują, iż nigdy nie mogą wyłączyć się, nawet podczas snu, czy wakacji.

Technologia ułatwiła tylko w 24/7 kulturę pracy. Business w wielu sektorach UNI coraz bardziej działa na scenie globalnej i współdziała z klientami i kolegami w różnych strefach czasowych. Personel coraz częściej spodziewa się telefonów późną nocą, lub wczesnym rankiem. Globalny kryzys zmusza wielu pracowników do podejmowania się dodatkowych obowiązków, co prowadzi do dłuższych godzin pracy.

Pozytywne strony technologii pracy gdziekolwiek.

Oczywiście, zrzucanie wszystkiego na technologie, nie jest rozsądne. Nie możemy zapomnieć o bardzo wielu pozytywnych zmianach, które technologia wniosła do bilansu między pracą a życiem w minionej dekadzie. Na przykład, o ile łatwiej jest wykonywać pracę, gdy nie trzeba jechać do biura, aby otrzymać dostęp do informacji. Jak bardzo video-konferencje zmniejszyły potrzebę pracochłonnych podróży. Obie te korzyści są możliwe, ponieważ technologia pozwala ludziom pracować gdziekolwiek.

Nie można uważać za zbieg okoliczności faktu, że pojawieniu się takich urządzeń, jak BlackBerry w 2003, iPhone w 2008 czy iPad w 2010 r. towarzyszył szybki wzrost liczby ludzi korzystających w pracy z centrów biznesowych. Rogus, spółka rozwiązań biznesowych, szacuje, że obecnie milion klientów w 100 krajach korzysta z elastycznych miejsc pracy,

ponieważ ludzie wybierają pracę w miejscach odpowiadających im i ich klientom, zamiast wykonywania stałej, staroświeckiej rutyny codziennej. W ostatnim wydaniu Indeksu Bilansu między pracą a życiem w Azji i na Pacyfiku 41% respondentów globalnie stwierdziło, że ich spółki pomagają bardziej pracownikom w redukcji okresowości, niż dwa lata temu. W Singapurze procent wynosił trochę poniżej 39 %. W Chinach i Indiach powyżej 50 %. Praca z odległości może oszczędzić przeciętnemu pracownikowi 79 godzin corocznie. Zmniejsza to także koszty podróży i emisje samochodowe. Przepuszczalnie elastyczna praca jest przyczyną, że 61 % ludzi w Indeksie Regusa twierdzi, że bilans między pracą a życiem jest lepszy, niż dwa lata temu.

Negatywy 24/7 modeli kierowania

Negatywne aspekty 24/7 mobilnej technologii powstają nie z powodu technologii, ale z powodu kierowania. W badaniach w Hongkongu prawie ¼ ludzi potwierdziła, że używa sprzętu mobilnego i technologii pracy poza godzinami biurowymi, ponieważ ich szefowie tego się po nich spodziewają. Prawie 1/5 potwierdziła, że spodziewają się tego ich klienci. Wydaje się więc, że to nie telefony zabraniają pracownikom realizować się, a inni ludzie.

Ponieważ szybko powiększa się ilość mobilnych urządzeń, a szybkość mobilnych danych ułatwia pracę „gdziekolwiek i kiedykolwiek”, związki zawodowe muszą zintensyfikować dyskusje z pracodawcami na temat bilansu praca – życie i dyspozycyjności ludzi w 24/7 świata.

Oczywiście ludzie mogą potrzebować telefonowania wczesnie rano, lub późno w nocy, ale mogą być szczęśliwsi, jeśli elastyczne godziny pracy pozwalają im manipulować między pracą, a domem.

Pracownicy biurowi muszą myśleć o swoich własnych zwyczajach. Jedną z przyczyn dlaczego koledzy i klienci mogą tak łatwo obecnie osiągnąć nas poza godzinami jest fakt, że jesteśmy pod telefonem, lub tabletem – używając mediów społecznych, lub sprawdzając wyniki meczu. Jest bardziej prawdopodobne, że usłyszymy dźwięk przychodzącego maila. Wysyłający zakłada, że jesteśmy zadowoleni z pracy poza godzinami i będzie nas jeszcze bardziej bombardował w przyszłości. **Nie tylko pracodawcy muszą uczyć się technologii, obecności (albo przy biurku albo przy słuchawce) i jak możemy pracować bardziej produktywnie, to także my sami.**

Pozdrowienia

/-/ Bire Dedden

P.S. Istnieje strona Internetowa UNI na ten temat:

<http://blogs.uniglobalunion.org/wlmgmt> , oraz

<http://www.uniglobalunion.org/Apps/uni.nsf/pages/grp-pmFn>

Bylibyśmy wdzięczni, gdybyście umożliwili krążenie tych informacji między kolegami z Waszych związków.

Tłumaczyła Kr. Rościszewska

**Niezależny Samorządny Związek Zawodowy
„Solidarność” Region Mazowsze
Komisja Zakładowa Nr. 322
przy Głównej Bibliotece Lekarskiej**

Odpowiadając na pismo Komisji z dnia 30.08.2013 r. Federacja Związków Zawodowych Pracowników Kultury i Sztuki uprzejmie informuje:

1. Federacja ZZPKiS – wobec związków członkowskich nie sprawuje funkcji nadzorczych, a zasady współdziałania określa Statut FZZPKiS, zgodnie z regułami demokracji wewnątrzwiązkowej.
2. W związku z powyższym pismo Komisji z dnia 30.08.2013 r. zostało udostępnione Zarządowi Międzyzakładowego Związku Zawodowego Pracowników Kultury i Sztuki w Głównej Bibliotece Lekarskiej, który jest władny - w odpowiednim terminie - podjąć decyzję o przesłaniu odpowiedniego ustosunkowania do uznanych przez siebie adresatów.
3. Federacja ZZPKiS nie jest zobligowana do zajęcia stanowiska w sprawach zawartych w wyżej wymienionym piśmie, ponieważ Wasza Komisja nie jest stroną w toczącym się postępowaniu Sądowym. (Chyba, że posiada pełnomocnictwo pracodawcy - dyrektora Biblioteki - do reprezentowania jego interesów przed sądem !)
4. Wyrażamy satysfakcję, że Serwis Informacyjny Federacji ZZPKiS jest czytany przez członków NSZZ „Solidarność”.

Z poważaniem

Jan Budkiewicz
Przewodniczący Federacji ZZPKiS

Do wiadomości:

- Związki Członkowskie FZZPKiS

Przewodniczący Federacji ZZPKiS SZ.P Jan Budkiewicz

W związku z informacją zawartą w Serwisie Informacyjnym Federacji Związku Zawodowego Pracowników Kultury⁷ i Sztuki, dotyczącą sytuacji Związków Zawodowych Pracowników GBL oraz działań podejmowanych przez Pana Jakuba Żbikowskiego, sprawującego funkcję Przewodniczącego, Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” nr.322 przy GBL postanowiła zająć stanowisko w sprawie.

W latach 2000-2011 Główna Biblioteka Lekarska - dalej zwana „ GBL”, zarządzana przez poprzednią Dyрекcję na skutek niewłaściwej gospodarki finansowej (interwencja CBA, w toku sprawy karne) znalazła się w sytuacji zagrażającej jej istnieniu. Zadłużenie względem ZUS na koniec 2009 r. oszacowano na ok.8 mln., a w stosunku do Urzędu Skarbowego na 2,5 mln. Powyższe spowodowane było nie odprowadzaniem na fundusz emerytalny oraz fundusz pracowniczy należnych i pobranych z wynagrodzenia pracowników składek. Ponadto, we wskazanym okresie łamano prawa pracownicze.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” wobec zaistniałej sytuacji podjęła działania zmierzające do wyjaśnienia przyczyn zadłużenia oraz mające ochronić Instytucję przed likwidacją. Wystąpiono z prośbą o interwencję do Ministerstwa Zdrowia (jednostka nadrzędna GBL) oraz złożono zawiadomienie o możliwości popełnienia przestępstwa na szkodę GBL do Prokuratury. Podjęto również interwencję we wszystkich państwowych instytucjach, u Rzecznika Praw Obywatelskich, PIP, NIK, CBA, Kancelaria Premiera itp.

Interwencje Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” spotkały się z negatywnym odzewem ze strony ówczesnej Dyrekcji i Związku Zakładowego Pracowników GBL. Komisji zarzucono działanie na szkodę Biblioteki, a także obciążono winą za zerwanie negocjacji Dyrekcji z ZUS w sprawie podpisana układu ratalnego. Związek Zawodowy Pracowników GBL w tym okresie nie wspierał działań Komisji w obronie interesów pracowników, lecz ściśle współpracował z ówczesną Dyrekcją, wywierając presję na załogę, i forsując niekorzystne dla niej rozwiązania (m.in. wyrażenie zgody na zmianę warunków pracy tj. przejście na 7/8 etatu dla wszystkich pracowników w ramach oszczędności).

Pan J. Żbikowski reprezentował Dyrekcję na organizowanych zebraniach z załogą, a stanowisko Związku Zawodowego Pracowników GBL było tożsame ze stanowiskiem Dyrekcji.

Sytuacja GBL uległa zmianie w kwietniu 2011 r., kiedy to Ministerstwo Zdrowia powierzyło funkcję Zarządcy w GBL Panu Wojciechowi Giermaziakowi. Pan Wojciech Giermaziak podjął szereg działań, które przyniosły konkretne rezultaty zabezpieczające dalsze istnienie Biblioteki. Zwolnione i odwołane zostały osoby, które miały wpływ na zaistniałą sytuację (m.in. Główna Księgowa wobec, której toczy się obecnie postępowanie

Rzekoma troska Przewodniczącego Związku Zawodowego Pracowników GBL Pana Jakuba Żbikowskiego o prawa pracownicze i dalsze legalne funkcjonowanie Związku nasiliła się z chwilą rozwiązania przez GBL z Panem Jakubem Żbikowskim umowy o pracę.

O przyjętej przez Pana Jakuba Żbikowskiego negatywnej postawie świadczy także jego wystąpienie podczas spotkania połączonych Komisji Senackich - Zdrowia i Kultury w dniu 1.08.2012., w którym poparł starania Uniwersytetu Medycznego w Warszawie o pozyskanie zasobów Działu Zbiorów Specjalnych GBL (którego był Kierownikiem). Takie stanowisko Pana Żbikowskiego zostało odebrane przez pracowników GBL, jako działanie narażające Bibliotekę na szkodę. Działania Pana Jakuba Żbikowskiego, trwające od kilkunastu miesięcy niekorzystnie wpływają na atmosferę pracy, ewidentnie godzą w interesy pracowników zatrudnionych w GBL oraz wizerunek Instytucji.

W związku z powyższym Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność”⁵ uważa, że działania Pana J. Żbikowskiego nie wynikają ze szlachetnych pobudek obrony praw związkowców, a jedynie z jego partykularnych interesów.

Komisja Zakładowa NSZZ „Solidarność” oraz NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze jest w posiadaniu obszernej dokumentacji z lat 2008-2011 oraz korespondencji z Ministerstwem Zdrowia i wszystkimi instytucjami, które były informowane o sprawie. Stanowisko Komisji Zakładowej NSZZ „Solidarność” w powyższej sprawie podzielają członkowie związku, a także pracownicy.

Za Komisję Zakładową
(-) podpis odręczny nieczytelny

Do wiadomości:

Podsekretarz Stanu w Ministerstwie Zdrowia Krzysztof Chłebus.

NSZZ „Solidarność” Region Mazowsze Andrzej Kropiwnicki.

- Dyrektor Głównej Biblioteki Lekarskiej Wojciech Giermaziak.

Mateusz Błażejowski
Niezależny Związek Zawodowy
Pracowników Bałuckiego Ośrodka Kultury
ul. Limanowskiego 166
Łódź

Łódź, dn. 23.09.2013 r.

Sz. P. Jan Budkiewicz
Przewodniczący
Federacji Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki

S p r a w o z d a n i e

W dniach 19 -21 września 2013 r. w Spale odbyło się szkolenie dla młodych związkowców. Organizatorem szkolenia była Komisja Młodych OPZZ przy współpracy z Fundacją im. Friedricha Eberta.

Tematyka szkolenia: „Rola komunikacji ze społeczeństwem w budowaniu wizerunku związków zawodowych”.

Tematyka i sprawy poruszane na szkoleniu:

1. Sprawozdanie z posiedzeń Prezydium KM OPZZ.
2. Sprawy organizacyjne, podsumowanie działalności Komisji Młodych OPZZ, omówienie programu działania.
3. Spotkanie z wiceprzewodniczącym OPZZ – Andrzejem Radzikowskim:
 - podsumowanie Ogólnopolskich Dni Protestów – Dość lekceważenia społeczeństwa, które odbyły się w Warszawie w dniach 11-14 września br.
 - omówienie i analiza aktywności młodych ludzi w swoich strukturach związków zawodowych,
 - zapoznanie się z bieżącymi działaniami OPZZ.

W ramach szkolenia uczestniczyłem w spotkaniach i wykładach prowadzonych przez trenera Piotra Szumlewicza – doradcy przewodniczącego OPZZ, na których zostały poruszone tematy sukcesów i porażek polskiego ruchu związkowego, a także Polskiego rynku pracy, kryzysu, globalizacji i praw pracowniczych.

Zostały przedstawione różne modele funkcjonowania związków zawodowych na tle perspektywy europejskiej oraz współpracy z mediami i opinii publicznej o związkach zawodowych.

Mateusz Błażejowski

Elżbieta Miś
ZWIĄZEK ZAWODOWY
PRACOWNIKÓW KULTURY i SZTUKI przy
PAŃSTWOWEJ SZKOLE MUZYCZNEJ I i II st.
im. K. Kurpińskiego w Kutnie

NOTATKA

* W dniu 16.09.2013 r. uczestniczyłam w ***Komisji ds. przyznawania nagród Ministra Kultury i Dziedzictwa Narodowego dla nauczycieli szkolnictwa artystycznego w roku 2013.***

Fundusz nagród wynosił 118 280,00 zł. Wysokość nagród I-go st. - 7700 zł, II-go st. - 4600 zł. Liczba złożonych wniosków – 46. Ogółem przyznano 20 nagród w tym: I-go st. – 8, II-go st. – 12.

* W dniu 24.09.2013 r. uczestniczyłam w ***Komisji ds. przyznawania nagród Dyrektora Centrum Edukacji Artystycznej dla nauczycieli szkolnictwa artystycznego w roku 2013.***

Wysokość nagród I-go st. - 3080 zł, II-go st. - 1840 zł. Liczba złożonych wniosków – 335. Ogółem przyznano 217 nagród w tym: I-go st. – 66, II-go st. – 151.

Elżbieta Miś

Kutno, 30.09.2013 r.

*Przewodniczący
Federacji Związków Zawodowych
Pracowników Kultury i Sztuki
Jan Budkiewicz*

Szanowni Jubilaci !

Szanowni Państwo !

Powtórzę zdanie sprzed lat pięciu: „Kolejny raz ofiarowaliście mi zaszczyt uczestnictwa w święcie zgierskiej księżnicy. Tym razem Jej stulecia !”

Wiemy, że przed wiekami słowo wyniosło nas na ludzi, a rolę szczególną odgrywały słowa pisane. Dawniej na papirusach, współcześnie na papierze i w formie zapisów elektronicznych. Różna jest skala ich oddziaływania, bo różne są indywidualne potrzeby, różna też wrażliwość czytelników. Ale zapisane myśli mają mianownik wspólny - naszą pamięć.

Sto lat istnienia biblioteki im. Bolesława Prusa to księga pamięci kilku pokoleń zgierskiej społeczności Pamięci troskliwie pielęgnowanej przez kreatorów i czytelników księżnicy.

Życzę, aby dobrotliwy patronat Bolesława Prusa wytrwale wspierał Waszą codzienną pracę od podstaw, a mecenas i darczyńcy stwarzali czytelnikom szanse godnego obcowania ze słowem, które „wyniosło nas na ludzi”.

Warszawa, 22 października 2013 r.

Z wyrazami szacunku

Jaki ma być status reprezentatywności związkowej?

Przesyłamy projekt zmian w systemie uzyskiwania statusu reprezentatywności przez zakładowe i międzyzakładowe organizacje związkowe – opracowany przez zespół prawników reprezentujących ogólnokrajowe organizacje międzyzwiązkowe OPZZ, NSZZ Solidarność i Forum Związków Zawodowych.

Pisemną opinię i stanowisko Waszego Związku, prosimy przesłać do Federacji ZZPKiS w terminie do 15 listopada br.

Centrale Związkowe proponują

Forum Związków Zawodowych, NSZZ „Solidarność” i Ogólnopolskie Porozumienie Związków Zawodowych wskazują na konieczność wprowadzenia rozwiązań prawnych zmierzających w kierunku, iż jedynie organizacje reprezentatywne posiadają uprawnienia zbiorowe (np. uzgadnianie regulaminów, porozumień), a organizacje niereprezentatywne reprezentują swoich członków jedynie w sprawach indywidualnych (np. opiniowanie zamiaru wypowiedzenia umowy o pracę.)

Wymaga to wielu zmian legislacyjnych m.in. w art. 7,27 i 30 ustawy o związkach zawodowych oraz w innych przepisach prawa pracy.

Niniejszym proponujemy:

A) Poniższe ustalenia dotyczą sposobu ustalania reprezentatywności zakładowych organizacji związkowych wchodzących w skład konfederacji (federacji) będącej członkiem Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno – Gospodarczych:

1) w zakresie zbiorowych uprawnień organizacji związkowych:

- zakładowe organizacje związkowe wchodzące w skład konfederacji (federacji) będącej członkiem Trójstronnej Komisji d/s Społeczno-Gospodarczych mogą działać poprzez wybór wspólnej reprezentacji;
- w przypadku braku wyłonienia wspólnej reprezentacji, z obniżonego progu reprezentatywności może korzystać tylko jedna najliczniejsza zakładowa organizacja związkowa wchodząca w skład konfederacji (federacji) będącej członkiem Trójstronnej Komisji do spraw Społeczno-Gospodarczych; pozostałe zakładowe organizacje związkowe z danej konfederacji (federacji) mogą uzyskać reprezentatywność pod warunkiem osiągnięcia wyższego progu reprezentatywności przewidzianego dla organizacji związkowych niereprezentowanych w Trójstronnej Komisji d/s Społeczno-Gospodarczych;

2) w zakresie indywidualnych uprawnień organizacji związkowych (np. liczba osób objętych szczególną ochroną stosunku pracy):

- zakładowe organizacje związkowe wchodzące w skład konfederacji (federacji) będącej członkiem Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych korzystają z obniżonego progu reprezentatywności;

B) Proponujemy podniesienie progu reprezentatywności organizacji związkowych niereprezentowanych w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych z 10% do 15%, a także niewielkie podniesienie progu reprezentatywności organizacji związkowych reprezentowanych w Trójstronnej Komisji do Spraw Społeczno-Gospodarczych.

Barbara Surdykowska (NSZZ „Solidarność”)

Paweł Śmigielski (OPZZ)

Władze i Organy Federacji ZZPKiS

1. Jan Budkiewicz	przewodniczący	Kinematografia (Warszawa)
2. Dorota Abramczyk	wiceprzewodnicząca	Domy Kultury (Zgierz)
3. Jerzy Doliński	wiceprzewodniczący	Inst. Art. (Bydgoszcz)

Członkowie Prezydium Zgromadzenia Del. Zw.

4. Agnieszka Kociuban		Szkol. Art. (Kraków)
5. Krzysztof Kubasik		Inst. Art. (Poznań)
6. Sławomir Mikołajczyk		Kultura i media (Krośniewice)
7. Anna Nadwodna		Biblioteki (Ostrołęka)
8. Andrzej Salamoński		Muzea (Kraków)
9. Piotr Szczechowiak		Domy Kultury (Poznań)

Członkowie Zgromadzenia Delegatów

10. Małgorzata Jurkowska		Domy Kultury (Sieradz)
11. Roman Kaczmarek		Biblioteki (Poznań)
12. Grzegorz Kościelniak		Muzea (Radom)
13. Maria Krawczyk		Biblioteki (Piotrków Trybunalski)
14. Magdalena Mrozik-Żyła		Biblioteki (Konin)
15. VACAT		Biblioteki
16. VACAT		Inst. Art.

Komisja Rewizyjna

1. Elżbieta Kruk	przewodnicząca	Kinematografia (Warszawa)
2. Anna Niemczak		Domy Kultury (Przemyśl)
3. Krystyna Rapacka-Rościszewska		Szkol. Art. (Kraków)
4. Sylwester Wieczorkowski	wiceprzewodniczący	Biblioteki (Warszawa)
5. Janusz Wolicki		Inst. Art. (Słupsk)
6. VACAT		Muzea

Krajowy Rejestr Sądowy Nr 0000122711

Doradca do spraw związkowych - **Anatol Wasiljew**
dyżuruje w poniedziałki i czwartki w godz. 10³⁰-15³⁰
Telefony: 22 621 80 51 lub 22 629 85 80

**Przypominamy,
każde wydanie Serwisu Informacyjnego
jest opublikowane na stronie internetowej Federacji.**

